

عنوان مقاله:

بن مایه های تمثیلی-عرفانی گنوسی در منظومه جمشید و خورشید سلمان ساوجی

محل انتشار:

مجله تحقیقات تمثیلی در زبان و ادب فارسی، دوره 9، شماره 33 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

زهرا رجبلو - دانشجوی کارشناسی ارشد، موسسه آموزش عالی گلستان، ایران.

ماندانا علیمی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد آزادشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، آزادشهر، ایران.

خلاصه مقاله:

منظومه جمشید و خورشید سلمان ساوجی اثری رمزی و تمثیلی است که تمام اجزای آن از ساختاری واحد و منسجم برخوردار است. این اثر علاوه بر نشان دادن قدرت سلمان ساوجی در داستان‌سرایی و پیوستن مطالب متعدد، نشانه‌آشنایی سلمان ساوجی با میراث غنی ادبی، فرهنگی و عرفانی بازمانده از ادوار پیشین است. بخشی از این میراث متعلق به اندیشه‌های گنوسی و مانوی و نیز حکمت هرمسی است. هدف از انجام این مقاله نشان دادن ردپای این اندیشه‌ها در منظومه جمشید و خورشید است. در این جستار پس از معرفی و تبیین اندیشه‌های گنوسی و ذکر پیشینه با تمدن ایرانیان، تاثیر مضامین گنوسی از جمله دوگانگی ماده و روح، عشق، خواب، سفر، واسطه و آزمایش در این منظومه نشان داده می‌شود. واکاوی این اثر در واقع ارائه تفسیری تازه از آن، هدف دیگر جستار است.

کلمات کلیدی:

بن مایه های تمثیلی، اندیشه های گنوسی، منظومه جمشید و خورشید، سلمان ساوجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1794787>

